

Tirsdag den 14. januar 2014

P7_TA(2014)0014

Social beskyttelse for alle, inklusive selvstændige erhvervsdrivende

Europa-Parlamentets beslutning af 14. januar 2014 om social beskyttelse for alle, inklusive selvstændige arbejdstagere (2013/2111(INI))

(2016/C 482/07)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 3, stk. 3, og artikel 6, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),
- der henviser til artikel 9, 53 og 151-157 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til artikel 5, 15, 16, 27, 31, 34, 35 og 33 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til artikel 1, 2, 3, 4, 11, 12, 13, 19 og 23 i den europæiske socialpagt (revideret),
- der henviser til Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO's) konvention nr. 102 (1952) om minimumsnormer for social tryghed,
- der henviser til ILO's konvention nr. 117 (1962) om socialpolitik (grundlæggende mål og normer),
- der henviser til ILO's konvention nr. 121 (1964) om ydelser i anledning af tilskadekomst under arbejdet, konvention nr. 128 (1967) om ydelser ved invaliditet, alderdom samt til efterladte, konvention nr. 130 (1969) om læge- og hospitalsbehandling samt dagpenge under sygdom, konvention nr. 168 (1988) om beskæftigelsesfremme og social sikring og konvention nr. 183 (2000) om revision af konventionen om moderskabsbeskyttelse,
- der henviser til ILO's henstilling fra 2012 om social mindstebeskyttelse på nationalt plan,
- der henviser til ILO's rapport med titlen »Social sikring i verden 2010-2011: Social dækning i krisetider og derefter«⁽¹⁾,
- der henviser til ILO's rapport fra november 2003 med titlen »Social protection: A life cycle continuum investment for social justice, poverty reduction and development«⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/41/EU af 7. juli 2010 om anvendelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv og om ophævelse af Rådets direktiv 86/613/EØF⁽⁴⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv⁽⁵⁾,
- der henviser til Rådets henstilling af 24. juni 1992 om fælles kriterier i forbindelse med sikring af tilstrækkelige indtægter og ydelser fra socialbeskyttelsesordninger (92/441/EØF)⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ http://www.ilo.org/global/publications/books/WCMS_142209/lang-fr/index.htm.

⁽²⁾ <http://www.ilo.org/public/english/protection/download/lifecycl/lifecycle.pdf>.

⁽³⁾ EUT L 166 af 30.4.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 180 af 15.7.2010, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 303 af 2.12.2000, s. 16.

⁽⁶⁾ EFT L 245 af 26.8.1992, s. 46.

Tirsdag den 14. januar 2014

- der henviser til Rådets henstilling af 27. juli 1992 om overensstemmelse mellem målene og politikken for social beskyttelse (92/442/EØF) ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 17. december 1999 om styrkelse af samarbejdet om modernisering og forbedring af den sociale beskyttelse ⁽²⁾,
- der henviser til rapporten af 10. februar 2011 fra Udvalget for Social Beskyttelse med evalueringen af Europa 2020-strategiens sociale dimension ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. marts 2010 om »Europa 2020 — En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst« (COM(2010)2020),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. februar 2012 med titlen »Hvidbog — En dagsorden for tilstrækkelige, sikre og bæredygtige pensioner« (COM(2012)0055),
- der henviser til Kommissionens rapport af 8. januar 2013 om beskæftigelse og social udvikling i Europa 2012 ⁽⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. august 2012 med titlen »Social sikring i Den Europæiske Unions udviklingssamarbejde« (COM(2012)0446),
- der henviser til Kommissionens grøn bog af 22. november 2006 om »Modernisering af arbejdsretten med henblik på tackling af det 21. århundredes udfordringer« (COM(2006)0708),
- der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 29. april 2010 om »Nye tendenser inden for selvstændigt arbejde, særligt for så vidt angår økonomisk afhængigt selvstændigt arbejde« ⁽⁵⁾,
- der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 21. marts 2013 om misbrug af selvstændige erhvervsdrivendes status ⁽⁶⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. oktober 2008 vedrørende Kommissionens henstilling om aktiv integration af mennesker, der er udstødt fra arbejdsmarkedet (COM(2008)0639), og sin beslutning af 6. maj 2009 om aktiv integration af mennesker, der er udstødt fra arbejdsmarkedet ⁽⁷⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. oktober 2009 (COM(2009)0545) og sin beslutning af 20. maj 2010 om de offentlige financers langsigtede holdbarhed i forbindelse med økonomisk genopretning ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 6. juli 2010 om atypiske arbejdskontrakter, jobsikkerhed, flexicurity og nye former for arbejdsmarkedsdialog ⁽⁹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. marts 2006 om social sikring og social integration ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til sin beslutning af 20. oktober 2010 om mindsteindkomstens betydning for bekæmpelse af fattigdom og fremme af et samfund med plads til alle ⁽¹¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 11. september 2013 om bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed: mulige udveje ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ EFT L 245 af 26.8.1992, s. 49.

⁽²⁾ EFT C 8 af 12.1.2000, s. 7.

⁽³⁾ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/da/11/st06/st06500.da10.pdf>

⁽⁴⁾ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=738&langId=en&pubId=7315>

⁽⁵⁾ EUT C 18 af 19.1.2011, s. 44.

⁽⁶⁾ EUT C 161 af 6.6.2013, s. 14.

⁽⁷⁾ EUT C 212 E af 5.8.2010, s. 23.

⁽⁸⁾ EUT C 161 E af 31.5.2011, s. 112.

⁽⁹⁾ EUT C 351 E af 2.12.2011, s. 39.

⁽¹⁰⁾ EUT C 291 E af 30.11.2006, s. 304.

⁽¹¹⁾ EUT C 70 E af 8.3.2012, s. 8.

⁽¹²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0365.

Tirsdag den 14. januar 2014

- der henviser til sin beslutning af 9. oktober 2008 om øget indsats til bekæmpelse af sort arbejde⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 23. maj 2007 om fremme af anstændigt arbejde for alle⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 11. juli 2007 om modernisering af arbejdsretten med henblik på tackling af det 21. århundredes udfordringer⁽³⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 5. juli 2011 om fremtiden for socialydelser af almen interesse⁽⁴⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 15. november 2011 om den europæiske platform mod fattigdom og social udstødelse⁽⁵⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 21. maj 2013 om »En dagsorden for tilstrækkelige, sikre og bæredygtige pensioner«⁽⁶⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 12. juni 2013 om meddelelse fra Kommissionen: »Sociale investeringer i vækst og samhørighed, herunder gennem anvendelse af Den Europæiske Socialfond 2014-2020«⁽⁷⁾,
 - der henviser til studien fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender af maj 2013 om økonomisk afhængige, selvstændige arbejdstageres socialsikringsrettigheder⁽⁸⁾,
 - der henviser til individualiseret rapport fra Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene (Eurofound) af 2013 med titlen »Selvstændig eller ikke selvstændig? Økonomisk afhængige arbejdstageres levevilkår«⁽⁹⁾,
 - der henviser til rapport fra Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene af 2. marts 2009 med titlen »Selvstændige arbejdstagere: forbindelser mellem arbejdsmarkedets parter og arbejdsvilkår«⁽¹⁰⁾,
 - der henviser til sammenlignende rapport fra Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene af april 2013 med titlen »Arbejdsmarkedets parter og deres inddragelse i ordningerne for arbejdsløshedsunderstøttelse i Europa«⁽¹¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og udtalelse fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A7-0459/2013),
- A. der påpeger, at adgang til social sikring er en grundlæggende ret, der i overensstemmelse med EU-lovgivningen, national lovgivning og praksis er et centralt element i den europæiske socialmodel; der henviser til, at Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO) har vedtaget henstillinger om social mindstebeskyttelse på nationalt plan med henblik på at sikre alle borgeres grundlæggende ret til social sikring og en levestandard, der er i overensstemmelse med den menneskelige værdighed;
- B. der henviser til, at social sikring er en national kompetence, som koordineres på EU-plan;
- C. der henviser til, at social sikring letter tilpasningen til ændringer på arbejdsmarkedet, bekæmper fattigdom og social udstødelse, sikrer integration på arbejdsmarkedet og investerer i menneskelige ressourcer; der påpeger, at social sikring spiller en stabiliserende rolle for økonomien og har en anticyklisk funktion, der kan sætte skub i den indenlandske efterspørgsel og det indenlandske forbrug;

⁽¹⁾ EUT C 9 E af 15.1.2010, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 102 E af 24.4.2008, s. 321.

⁽³⁾ EUT C 175 E af 10.7.2008, s. 401.

⁽⁴⁾ EUT C 33 E af 5.2.2013, s. 65.

⁽⁵⁾ EUT C 153 E af 31.5.2013, s. 57.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0204.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0266.

⁽⁸⁾ <http://www.europarl.europa.eu/committees/en/studiesdownload.html?languageDocument=EN&file=92570>.

⁽⁹⁾ <http://www.eurofound.europa.eu/publications/htmlfiles/ef1366.htm>.

⁽¹⁰⁾ <http://www.eurofound.europa.eu/comparative/tn0801018s/tn0801018s.htm>.

⁽¹¹⁾ http://www.eurofound.europa.eu/eiro/studies/tn1206018s/tn1206018s_3.htm.

Tirsdag den 14. januar 2014

- D. der henviser til, at visse medlemsstater for at overvinde krisen har foretaget alvorlige nedskæringer i de offentlige udgifter, samtidig med at behovet for social sikring er steget som reaktion på stigningen i arbejdsløsheden; der henviser til, at de nationale socialsikringsbudgetter er blevet yderligere belastet, da bidragene er faldet efter omfattende tab af arbejdspladser eller lønnedskæringer, således at der er opstået en reel trussel mod den europæiske socialmodel;
- E. der understreger, at socialsikringsdækningen i visse medlemsstater er utilstrækkelig og kunne forbedres; der konstaterer, at der fortsat forekommer misbrug af sårbare arbejdstagere i EU;
- F. der henviser til, at mens størstedelen af de traditionelle socialsikringsmodeller og navnlig socialsikringssystemerne og de arbejdsretlige systemer er udformet med henblik på at sikre de sociale og arbejdsmarkedsretlige rettigheder for personer i beskæftigelse, er der med de nye former for beskæftigelse, der dukker op, og med et stigende antal selvstændige fare for, at nye grupper af arbejdstagere kan opleve et fald i det sociale beskyttelsesniveau;
- G. der henviser til, at kvinder, der vælger at blive iværksættere, oftere end mænd nævner en bedre balance mellem arbejde og privatliv og/eller økonomisk nødvendighed som den vigtigste motivation for deres beslutning;
- H. der henviser til, at selvstændige kvinder er i mindretal blandt de selvstændige arbejdstagere, men at de har en højere sandsynlighed for at blive ramt af fattigdom;
- I. der henviser til, at manglende adgang til tilstrækkelige pensionsrettigheder, sygedagpenge, betalt ferie og andre former for social sikring for selvstændige erhvervsdrivende forværrer de kønsbestemte lønforskelle for selvstændige kvinder, især efter pensionering;
- J. der henviser til, at et stigende antal af de personer, der er selvstændige eller kun har lidt arbejde eller arbejder, der er dårligt lønnet, især kvinder, falder under fattigdomsgrænsen, men ikke er officielt registreret som arbejdsløse;
- K. der understreger, at det kunne være nyttigt klart at definere, hvad der forstås ved maskeret selvstændig erhvervsvirksomhed, og forebygge et eventuelt misbrug for at hindre krænkelse af arbejdstagernes sociale rettigheder, konkurrenceforvridninger og risikoen for social dumping;
- L. der vurderer, at fænomenet med de »falske« selvstændige udgør en vigtig og svært påviselig form for delvis bidragsunddragelse, der underminerer pensionssystemernes bæredygtighed og tilstrækkelighed, idet afgørende midler mistes;
- M. vurderer, at den særdeles høje arbejdsløshed i mange medlemsstater i kombination med de konstante nedskæringer i lønomkostningerne (reduktion i enhedslønomkostninger) skaber tendenser eller praksis på de nationale arbejdsmarkeder, der fremmer en yderligere udvikling og udbredelse af fænomenet med »falske« selvstændige;
- N. der påpeger, at udviklingen i arbejdsvilkårene for de økonomisk afhængige, selvstændige arbejdstagere ikke er væsensforskellig fra udviklingen i traditionelle arbejdstagere arbejdsvilkår, og at førstnævnte gruppes ret til social sikring og beskæftigelsesretlige rettigheder derfor i højere grad burde svare til traditionelle arbejdstageres rettigheder, hvor det er hensigtsmæssigt;
- O. der henviser til, at der mangler pålidelige, nøjagtige og sammenlignelige oplysninger og data om situationen, arbejdsvilkår og sociale sikringsordninger med henblik på at kombinere arbejde og pleje for selvstændige erhvervsdrivende;
- P. der henviser til, at selvstændig beskæftigelse i 2012 udgjorde over 15 % af den samlede beskæftigelse i EU, mens selvstændig beskæftigelse i visse tilfælde ikke er den foretrukne løsning for den pågældende person, men snarere en nødvendighed på grund af mangel på andre jobmuligheder eller tilstrækkeligt fleksible arbejdsordninger for at kombinere arbejde og pleje for selvstændige; der henviser til, at det i mange medlemsstater er vanskeligt for selvstændige at opnå tilstrækkelige pensionsrettigheder, hvilket øger de pågældendes risiko for fremtidig fattigdom; der henviser til, at økonomisk afhængige selvstændige sjældent er organiseret i eller repræsenteret af fagforeninger, selv om de sandsynligvis er mere udsatte for arbejdstidsmisbrug og andre former for misbrug;

Tirsdag den 14. januar 2014

Social sikring for alle

1. understreger, at der er nødvendigt permanent at udvikle og modernisere socialsikringssystemerne på medlemsstatsniveau for at sikre en pålidelig, holdbar og tilstrækkelig social beskyttelse for alle, der bygger på principperne om universel adgang og ikkeforskelsbehandling og på evnen til at reagere fleksibelt på den demografiske udvikling og udviklingen på arbejdsmarkedet;
2. opfordrer medlemsstaterne til at sikre en forsvarlig og bæredygtig langsigtet finansiering af socialsikringssystemerne, navnlig i økonomiske krisetider, og til at udvikle den forebyggende gren af de sociale sikringssystemer og lægge større vægt på aktiveringsforanstaltninger, uden at det må glemmes, at et af de vigtigste aspekter af sociale investeringer er, at de gør det muligt at forene sociale og økonomiske mål og på lang sigt kan bidrage til at bevare og udvikle økonomien; mener i denne forbindelse, at sociale investeringer bør betragtes som netop det — investeringer snarere end udgifter;
3. henleder opmærksomheden på, at aldrende befolkninger, lave fødselsrater og arbejdsmarkeder i forandring i visse medlemsstater kan bevirke, at det haster mere med reformer af socialsikringssystemerne, herunder pensioner, for at garantere deres bæredygtighed; understreger det forhold, at kvinder oftere end mænd afbryder deres karriere eller har deltidsbeskæftigelse for at kunne passe børn eller andre personer, over for hvem der består forsørgerpligt, hvilket kan have en negativ indvirkning på deres pension og gør, at de har større risiko for fattigdom; opfordrer i denne forbindelse medlemsstaterne til at medtage disse karriereafbrydelser som forsikringsperioder ved fastsættelse og beregning af pensionsrettigheder; understreger, at reformerne bør inddrage arbejdsmarkedets parter i overensstemmelse med national ret og praksis og relevante interessenter og bør formidles ordentligt til borgerne;
4. opfordrer medlemsstaterne til at sikre en social beskyttelse på nationalt plan, der omfatter en rimelig indkomst fastsat af hvert land og sikrer adgang til grundlæggende sociale ydelser navnlig ved sygdom, arbejdsløshed, moderskab, invaliditet og pensionering m.m. for at bekæmpe fattigdom og social udstødelse i medlemsstaterne; tilskynder medlemsstaterne til at udforme strategier for udvikling af den sociale sikring i overensstemmelse med forslagene fra ILO;
5. understreger, at en effektiv social beskyttelse af tilstrækkelig høj kvalitet bør baseres på foranstaltninger til fremme af arbejdsmarkedsdeltagelsen, hvilket bidrager til at forbedre sundheden og sikkerheden på arbejdspladsen og øge produktiviteten, hvilket udgør en afgørende konkurrencefordel; understreger, at en nedsættelse af det sociale beskyttelsesniveau ikke bør betragtes som en løsning, der baner vejen for øget beskæftigelse;
6. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at alle arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende har adgang til livslang læring ved at omfordele eksisterende EU-midler og nationale midler, så de ikke kun omfatter arbejdstagere med tidsbegrænsede kontrakter, men alle arbejdstagere — herunder selvstændige — uanset deres kontrakttype;
7. opfordrer medlemsstaterne til at gøre en større indsats for at gennemføre strukturreformer og foranstaltninger med henblik på at skabe arbejdspladser til unge og sikre, at unge arbejdstagere ikke forskelsbehandles ved, at deres rettigheder med hensyn til sociale sikringsydelser begrænses; opfordrer også medlemsstaterne til i samarbejde med Kommissionen at sørge for tilstrækkelig social sikring til unge, der deltager i programmer med praktikophold eller lærlinguddannelser for at opnå erhvervs erfaring;
8. er derudover af den opfattelse, at ældre ikke er en belastning, men derimod på grund af deres livserfaring og viden en gevinst for økonomi og samfund; mener, at arbejdstagere over 60 som led i solidariteten mellem generationerne bør gives incitamenter til fortsat at stå til rådighed for arbejdsmarkedet, bl.a. med henblik på at give deres viden og erfaring videre til de næste generationer;
9. opfordrer medlemsstaterne til at sikre tilgængeligheden af overkommelige børnepasnings- og uddannelsesfaciliteter og at sikre lige adgang for selvstændige arbejdstagere til offentlige tjenester og relevante skattefordele og sociale fordele i relation til børnepasning;
10. opfordrer medlemsstaterne til at lette muligheden for alle arbejdstagere, herunder selvstændige arbejdstagere og ægtefæller eller livsledsagere, der deltager i deres aktiviteter, for at kombinere arbejds- og omsorgsforpligtelser, herunder ved at fremskynde gennemførelsen af artikel 7 og 8 i direktiv 2010/41/EU af 7. juli 2010 og ved at give arbejdstagere, på disses anmodning, fleksibilitet med hensyn til arbejdstider, distancearbejde og deltidsarbejde med henblik på pleje af mindreårige børn og personer, over for hvem der består forsørgerpligt;

Tirsdag den 14. januar 2014

11. understreger behovet for muligheder for efteruddannelse og omskoling af ansatte, selvstændige erhvervsdrivende og dem, som er på vej fra et ansættelsesforhold til selvstændig erhvervsvirksomhed; opfordrer i denne forbindelse medlemsstaterne til at fjerne hindringer for efteruddannelse og omskoling samt fremme livslang læring for alle;
12. opfordrer medlemsstaterne til at fremme og lette selvorganisering blandt selvstændige erhvervsdrivende, især kvinder, for at øge deres muligheder for at forsvare deres kollektive interesser;
13. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at også de mest udsatte grupper — arbejdsløse, personer med handicap, enlige forsørgere, unge familier, unge, ældre og pensionister — har adgang til en tilstrækkelig social sikring; opfordrer ligeledes medlemsstaterne til at sørge for, at sociale ydelser bliver mere tilgængelige for alle personer i de mest udsatte grupper og personer med behov for langtidsspleje, navnlig i landdistrikter og ugunstigt stillede regioner;
14. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til i henhold til deres kompetencer at træffe foranstaltninger til bekæmpelse af alle former for forskelsbehandling på arbejdsmarkedet, herunder forskelsbehandling af kvinder, og vedtage foranstaltninger på socialsikringsområdet, således at kvinder ikke får lavere lønninger og lavere sociale ydelser, herunder pensioner, end mænd for samme arbejde, at kvinder beskyttes ved moderskab, at der træffes foranstaltninger til at forhindre uberettiget afskedigelse af ansatte under graviditet og beskytte kvinder og mænd med omsorgsforpligtelser mod uberettiget afskedigelse; opfordrer også Rådet til at fremskynde vedtagelsen af direktivet om gennemførelse af foranstaltninger til fremme af forbedringer af sikkerheden og sundheden for arbejdstagere, som er gravide, som lige har født, eller som ammer;
15. understreger, at direktiv 2010/41/EU om anvendelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv fastsætter, at medlemsstaterne skal afhjælpe alle hindringer for, at kvinder og deres ægtefæller eller livsledsagere, som er anerkendt i national ret, kan få adgang til social sikring i overensstemmelse med national ret;
16. opfordrer medlemsstaterne til effektivt at håndtere situationer med manglende social sikring, der registreres i forbindelse med pårørende, især ægtefæller (livsledsagere), der er beskæftiget i små og meget små familievirksomheder, som følge af disses uklare og uformelle ansættelsesforhold eller at de er selvstændige;
17. opfordrer medlemsstaterne til at træffe konkrete foranstaltninger til bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse ved at sørge for en passende mindsteindkomst og et socialt sikringssystem under hensyntagen til marginaliserede samfund og de personer, der er i fare for at falde ned under fattigdomsgrænsen, i overensstemmelse med deres egne nationale fremgangsmåder, herunder bestemmelser i kollektive aftaler eller national lovgivning;
18. opfordrer medlemsstaterne til at styrke indsatsen mod sort arbejde og arbejde under usikre ansættelsesformer, herunder maskerede deltidsjob, og til at sikre en passende social beskyttelse for alle arbejdstagere; mener desuden, at man bør tage afstand fra, at atypiske arbejdskontrakter misbruges for at undgå at skulle opfylde beskæftigelses- og socialsikringsforpligtelser;
19. opfordrer medlemsstaterne til at forbedre det administrative samarbejde mellem de forskellige institutioner (arbejdstilsynene, skattemyndighederne, de kommunale myndigheder og socialsikringstjenesterne) på nationalt plan og EU-plan som et middel til at fremme gennemførelsen af EU's arbejdsretlige bestemmelser, reducere sort arbejde og løse de problemer, der skyldes forskelle i arbejdsmarkedsbestemmelserne i de forskellige medlemsstater, på en mere effektiv måde;
20. opfordrer Kommissionen til at gennemgå lovgivningen og overvåge gennemførelsen og koordineringen af socialsikringssystemerne, om nødvendigt under overholdelse af nærhedsprincippet, og henleder medlemsstaternes opmærksomhed på, at der ikke må anvendes diskriminerende socialsikringsbestemmelser over for vandrende EU-arbejdstagere, som arbejder i en anden medlemsstat; mener, at alle vandrende EU-arbejdstagere bør garanteres passende socialsikringsrettigheder og -dækning, når de arbejder i en anden medlemsstat; arbejdstagere, som udstationeres inden for rammerne af den frie udveksling af tjenesteydelser, skal forud for deres udstationering af deres arbejdsgiver informeres om de gældende lønforhold og andre arbejdsvilkår, jf. direktiv 96/71/EF;

Tirsdag den 14. januar 2014

21. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at skabe en passende balance mellem sikkerhed og fleksibilitet på arbejdsmarkedet, f.eks. via en global gennemførelse af flexicurity-principperne, og til at afhjælpe segmenteringen på arbejdsmarkedet ved at sørge for tilstrækkelig social dækning til personer, som er i en overgangsfase eller er ansat på tidsbegrænsede kontrakter eller deltidskontrakter, idet man samtidig sikrer adgang til uddannelsesmuligheder; påpeger, at hvis det ikke lykkes at gennemføre flexicurity-principperne, vil det få alvorlige konsekvenser for bæredygtigheden i de sociale sikringssystemer, for kvaliteten af de sociale ydelser, for arbejdskraftens indtægter og produktivitet, men også for realøkonomien og den sociale samhørighed, og som følge heraf vil det underminere målene i Europa 2020-strategien om at fastholde og øge beskæftigelsesniveauet;

22. opfordrer Kommissionen til at gennemføre en undersøgelse i hele EU af, om ansattes sociale sikring ikke er blevet begrænset, og om principperne om fleksibilitet og sikkerhed ikke er blevet tilsidesat som følge af de nylige ændringer af arbejdsmarkedslovgivningen i medlemsstaterne, der sigtede mod at øge fleksibiliteten på arbejdsmarkedet;

23. bakker kraftigt op om det fremsatte forslag om oprettelse af en resultattavle over de vigtigste beskæftigelsesmæssige og sociale indikatorer, som kunne være første skridt til at udpege konkrete benchmarks;

24. opfordrer indtrængende Kommissionen til i sine forslag, hvor det er relevant, at indarbejde de fire mål, der er fastsat i ILO's dagsorden vedrørende anstændigt arbejde, og til ved den årlige undersøgelse af væksten at overveje målene i ILO's henstilling om social mindstebeskyttelse på nationalt plan, således at alle arbejdstagere i Europa sikres social tryghed;

Selvstændige arbejdstageres socialsikring

25. understreger, at det uden tvivl må anerkendes, at selvstændig erhvervsvirksomhed er en arbejdsform, som bidrager til at skabe arbejdspladser og begrænse arbejdsløsheden, og at en positiv udvikling på dette område bør ledsages af passende foranstaltninger, når det gælder selvstændiges sociale beskyttelse som fastsat i medlemsstaternes nationale lovgivning;

26. opfordrer medlemsstaterne til at lette kombinationen af arbejds- og omsorgsforpligtelser ved at give arbejdstagerne fleksibilitet med hensyn til arbejdstider og arbejdssted for at undgå en situation, hvor de ikke har andre muligheder for fleksibilitet end at ty til at drive afhængig selvstændig virksomhed;

27. understreger behovet for, at der er adgang til mere detaljerede, ajourførte statistiske oplysninger, som kunne anvendes i forbindelse med en analyse af den økonomiske betydning, som må tillægges selvstændige arbejdstagere og de forskellige grupper af selvstændige; kræver også, at spørgsmål vedrørende selvstændig erhvervsvirksomhed medtages i EU-arbejdskraftundersøgelsen;

28. henleder opmærksomheden på, at manglen på en klar national definition af selvstændig erhvervsvirksomhed øger risikoen for maskeret selvstændig erhvervsvirksomhed blandt EU's arbejdstagere og kan vanskeliggøre deres adgang til passende social sikring; påpeger, at den forskellige status, der tillægges selvstændige arbejdstagere i medlemsstaterne, kræver løsninger for at forbedre koordineringen af den sociale sikring for selvstændige arbejdstagere for ikke at begrænse arbejdstagernes frie bevægelighed;

29. opfordrer Kommissionen til at fremme udvekslingen mellem medlemsstaterne for at vejlede om de forskellige former for atypisk beskæftigelse og selvstændig erhvervsvirksomhed med henblik på at bistå medlemsstaterne med at anvende den relevante arbejdsmarkeds- og sociallovgivning korrekt for disse arbejdstagere; anser det også for nødvendigt, at medlemsstaterne klart indkredser maskeret selvstændig virksomhed og træffer sanktioner over for arbejdsgiverne, hvis sådanne tilfælde identificeres og påvises; understreger dog, at det juridiske ansvar for at fastlægge beskæftigelsesstatus fortsat bør ligge hos den medlemsstat, hvor arbejdet udføres;

30. opfordrer de europæiske arbejdsmarkedsparter, Kommissionen og medlemsstaterne til at undersøge spørgsmålet om afhængig selvstændig virksomhed og finde praktiske løsninger, især i de sektorer, hvor grænseoverskridende aktiviteter spiller en vigtig rolle, og blandt udsatte grupper såsom husarbejdere og lavtlønnede arbejdstagere;

31. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at sørge for, at selvstændig erhvervsvirksomhed ikke bliver et middel til at forhindre arbejdstagerne i at være omfattet af sociale sikringsordninger og arbejdsmarkedsordninger eller et middel for arbejdsgivere til at omgå arbejdsmarkeds- og sociallovgivningen; kræver også, at man ikke sidestiller selvstændige arbejdstagere og lønmodtagere, med henblik på at bevare fordelene ved selvstændig erhvervsvirksomhed og økonomisk aktivitet af denne art og bidrage til udviklingen af iværksætterånd og tjenesteydelsens kvalitet;

Tirsdag den 14. januar 2014

32. opfordrer medlemsstaterne til om nødvendigt at udvikle den sociale beskyttelse med hensyn til pensionering, nedsat erhvervsevne, barselsorlov for mødre/fædre og arbejdsløshed, således at socialsikringsbestemmelserne for selvstændige arbejdstagere afpasses bedre efter disses behov;
33. opfordrer medlemsstaterne til at fremme og støtte gruppeforsikring imod arbejdsulykker og erhvervsygdomme; opfordrer medlemsstaterne til at sikre adgang til kollektive og solidariske forsikrings- og pensionsordninger for selvstændige;
34. opfordrer medlemsstaterne til at stille oplysninger til rådighed for alle borgere om deres ret til social sikring og også at give passende oplysninger til personer, der ønsker at opnå status som selvstændige arbejdstagere, om ændringerne af deres sociale beskyttelse og den arbejdsmarkedslovgivning, der finder anvendelse på dem, som følger af en sådan ændring af status, samt ændringerne af andre rettigheder og forpligtelser knyttet til deres økonomiske aktivitet; opfordrer også Kommissionen til at stille oplysninger til rådighed for selvstændige arbejdstagere og vandrende arbejdstagere vedrørende deres rettigheder og forpligtelser i forbindelse med migration, indvandring og grænsearbejde;
35. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til i overensstemmelse med national praksis at inddrage arbejdsmarkedets parter i en proces for udvikling og modernisering af den sociale beskyttelse og udvikle dialogen mellem arbejdsmarkedets parter på EU-plan og nationalt plan; opfordrer ligeledes arbejdsmarkedets parter til at opføre spørgsmålene om selvstændige arbejdstageres arbejdsmæssige og sociale rettigheder på dagsordenen for at etablere en ramme for tilstrækkelig social sikring af de selvstændige arbejdstagere, baseret på gensidighed og princippet om ikke-diskriminering, og analysere, om og hvordan selvstændige arbejdstagere bør være omfattet af kollektive forhandlinger, herunder specifikke strategier for, hvordan selvstændige arbejdstageres interesser kan omfattes i tilfælde, hvor den nationale lovgivning ikke tillader fagforeningsrepræsentation af selvstændige arbejdstagere; opfordrer arbejdsmarkedets parter til at udveksle god praksis mellem fagforeninger og faglige sammenslutninger om ydelser til selvstændige arbejdstagere, bekæmpelse af proformaselvstændige og organisering af selvstændige arbejdstagere, der agerer for egen regning;

o

o o

36. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes parlamenter.
-